

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

8DE ÅRG.

DEN 7 JULI 1907.

N° 40

HVAR 8 DAG.

Foto. Jonason. Öbg.

DAN BROSTRÖM.
SKEPPSREDARE.

Utschä: Kem. A.-B. Bengt Sjögrensparre Ståm—Öbg.

DAN BROSTRÖM.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

I H. 8. D:s galleri af framstående svenska samtida kräver äfven bilden af Dan Broström en plats. Det är icke blott som Sveriges störste skeppsredare han där gjort sig förtjänt af ett rum, utan framför allt som en af de ledande och nydanande inom den svenska rederinärigen, med hvars senaste blomstringsperiod hela hans verksamhet, ja, man kan säga hela hans lif är förknippadt. Då vi i dag för våra läsare framställa Dan Broströms originella drag, saknas det dock ej heller direkta anledningar därtill. Det är nämligen i år ett kvarts sekel sedan den firma Dan Broström innehar flyttade sina bopålar till Göteborg och detta märkesår har ytterligare märkliggjorts därigenom att äfven det nybildade Aktiebolaget Svenska Ostasiatiska Kompaniet åt honom uppdragit verksamheten som verkställande direktör och hufvudredare för sina fartyg.

Man kan icke lämna en framställning af Dan Broströms lif och verksamhet utan att samtidigt kasta en återblick på uppkomsten och utvecklingen af den firma i hvars spets han står; därtill äro de båda alltför nära sammanbundna med hvarandra. Dan Broströms fader, kapten Axel Broström, började sin rederiverksamhet i Kristinehamn 1878 med att låta bygga en liten för kanal- och Östersjöfart beräknad ångare, som fick namnet "Freja". Själaf var han både redare och befälhafvare. Redan året därpå lämnade han den emellertid och inköpte ångaren "Transit III", som han en liten tid själf förde. Det visade sig dock att rederiverksamhet i någon större utsträckning icke kunde förenas med befälhafvarskap och 1881 lämnade kapten Broström sjön och grundade i Kristinehamn Ångbåts-Aktiebolaget Ferm, för hvars räkning han strax lät bygga ångarne "Frigg" för kombinerad kanal- och Östersjöfart och "Ferm" för Östersjö- och Nordsjöfart. Båda voro träfartyg på järnspant och "Ferm", det större fartyget, räknade icke mer än 375 tons d. w.

Redan sommaren 1882 flyttades firmans säte till Göteborg och först här var det som den fick luft under vingarne. Redan nu dref det brinnande intresset för faderns verksamhet den 12-årige Dan Broström att tillbringa hvarje från skolan ledig stund på kontoret eller vid båtarna, och ju äldre han blef, dess mer absorberade rederiverksamheten hans intresse. Redan i gymnasistmössan var unge Dan sin fars högra hand på kontoret och hans skolferier tillbragtes konsekvent där.

Efter aflagd mogenhetsexamen tillbringade Dan Broström under åren 1889 och 1890 någon tid på skeppsmäklarekontor i Tyskland och England samt inträdde omedelbart efter hemkomsten på faderns kontor, där han så snart han uppnått myndig ålder betroddes med att teckna firmans namn.

Det var vid en rätt kritisk tidpunkt som Dan Broström inträdde i affären. Firman hade just genom kollisioner i Sundet förlorat två af sina fartyg och det gällde att replacera dessa. Affären bestod då hufvudsakligen af det i Kristinehamn startade Ångbåts-aktiebolaget Ferm, hvarjämte genom sammanslagning af de tre ångarne "Tirfing", "Thor" och "Kurir" år 1889 bildats Ångfartygsaktiebolaget Tirfing. Dessa tre ångares sammanlagda lastförmåga uppgick emellertid till icke mer än 1200 tons.

Då det som sagdt gällde att skaffa ersättning för de förlorade båtarna, af hvilka "Kurir" var en, vände sig firman för första gången till utlandet och inköpte i England ångaren "Stanton" om 1200 tons — det största fartyg firman förut förfogade öfver var "Atlas" om 550 tons. Härmed var uppslaget till en större rederiverksamhet gifven och den fortsattes först genom inköpet af "Ferro" och sedan i en oafbruten följd af större och mindre ångare, till dess den första större ångaren 1901 beställdes i England. Det var "Svea-

land" om 5,000 tons, som blef färdig 1902 och hufvudsakligen afsägs för malmfrakt.

Redan förut hade emellertid firman ägnat sin uppmärksamhet åt malmtraden och f. n. går omkring en femtedel af all exporterad svensk malm, eller öfver 600,000 tons årligen, från Narvik, Oxelösund och Luleå på firmans kölar till utlandet. Då man erinrar sig de svenska redarnes återhållsamhet i den svenska malmtraden barndom och hurusom nästan all vår malm utfördes under främmande flagg, kan man ej annat än beundra den djärfva företagsamhet, med hvilken den Broströmska firman kastade sig på denna trade.

Allt ifrån midten af 1890-talet, eller sedan Dan Broströms inflytande började göra sig gällande i firman, kan man för öfrigt skönja en medveten tendens att oupphörligt ersätta de äldre och mindre fartygen med nyare och större, en tendens som under de sista åren tagit sig uttryck i ett större antal nybyggnader. Firman förfogar f. n. öfver icke mindre än fem fartyg på mellan sex- och sjutusen tons och tre mellan fem- och sextusen — allt fartyg som byggts för dess räkning. I måndags gjorde för öfrigt, i förbigående nämndt, firmans nyaste ångare "Vesterland" om 6,500 tons sin profur. I allt är Dan Broström f. n. hufvudredare för icke mindre än 25 ångare, af hvilka åtta äro skrifna på Ångbåtsaktiebolaget Ferm och sjutton på Ångfartygsaktiebolaget Tirfing. Fartygens sammanlagda bruttotal uppgår till öfver 50,000 tons med en död vikt af öfver 80,000 tons. Då A.-B. Svenska-Ostasiatiska kompaniets fyra stora ångare tillkomma kommer firman att förfoga öfver mer än 100,000 tons död vikt. Hvarken i fråga om antal, värde eller tontal kommer något annat svenskt rederi upp till det Broströmska. Och med all égard för firmans grundläggare torde det få sägas, att förtjänsten af det sista decenniets storartade utveckling af firman till största delen är Dan Broströms. Sedan 1898 delägare i firman, som till yttre tecken häraf fick namnet Axel Broström & Son, har han med en utomordentlig energi och klarsynthet, konsekvent och målmedvetet sträfvat icke blott att göra sitt rederi till det största, utan äfven till det främsta i andra afseenden. Ende innehafvare af firman är han sedan 1905, men redan från 1903 har han skött den så godt som ensam.

Det är klart att Dan Broströms förmåga och arbetskraft skall i riklig grad ha tagits i anspråk äfven för allmänna värf. I Göteborg tillhör han styrelserna för så godt som alla de institutioner som ha med sjöfarten att skaffa, hvarjämte han är vice ordf. i Sveriges Allmänna Sjöfartsförening samt styrelseledamot i Sveriges ångfartygsassuransförening och i Nordisk Skibsrhederforening m. m. Stadsfullmäktig 1900, bekläddes han 1905 af sin hemstad med dess högsta förtroendeuppdrag, ledamotskap af Andra kammaren, och rönt redan vid sin första riksdag den sällsynta utmärkelsen att bli vald till suppleant i bevillningsutskottet. Samma år insattes han af regeringen i diplomat- och konsulatkommittén, i hvars arbeten han tog en betydande del. Vidare sitter han i den stora sjöfartskommittén, som f. n. behandlar ett förslag om skyddslagstiftning på fartyg. I följd erbjöds han dessutom en plats i tulltaxekommittén, men måste afböja densamma på grund af bristande tid.

Det är som man finner ett rikt lifsverk som Dan Broström redan vid 37 års ålder hunnit utföra, och med den arbetskraft och förmåga han besitter kunna vi säkert vänta ännu mycket mera af honom. Men hvad som närmast ligger honom om hjärtat är dock säkert den rangplats som intages af de tre röda ränderna med de sammanflätade bokstäfverna AB, som utgöra firmans märke.

Antonio Beltramelli, den blott 32-årige fräjdade författaren, var ännu för några år sedan en i sitt eget hemland, Italien, rätt obekant storhet.

Men när han i tvänne böcker gifvit ut sina klassiskt sköna noveller — hvaraf tretton stycken under den gemensamma titeln "Naturbarn" i fjol utkommit i af fröken Astrid Ahnfelt verkställd svensk öfversättning — blef han med ens ansedd som en af sitt lands främste modärna förf.

Beltramelli, som i sin första ungdom var herdegosse och vallade sina hjordar på den ödsliga slätten kring den lilla staden Forli i det sagostolta Romagna, lärde sig tidigt förstå hvilka rika skatter folkpoesien ägde i de många sägner, som förtaldes man och

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

ANTONIO BELTRAMELLI.

Ingen väg för väl genare till ryktbarhetens tämpel än teaterns, men så vissnar håller inte någon lager hastigare än den sceniska. Den som något iakttagit publikgunstens ebb och flod, vet att några månader kunna vara nog för att låta den mest uppburne skådespelare falla i glömska. Att det likväl också på det fältet finns en popularitet af solidare slag, på det är den uppriktiga och allmänna förstämningen vid Eliasons bortgång ett bevis.

Vi hade inte sett honom på ett halfår — så länge hade hans banesjukdom, gallsten, redan fjättrat honom vid sängen. Men han var inte borta ur medvetandet, och alla gladde vi oss åt att under nästa vinter på nytt få ryckas med af hans originella humor.

Han hörde till de skådespelare, mot hvilka Thalia smilade nådigt med båda sina ansikten, det tragiska lika väl som det komiska. Själ spelade han hälst tragedi i kostym. Men det är

likväl några af hans moderna skapelser, som ställt honom i våra skådespelares första led.

Hans repertoar spände där öfver ett fält ända från farsen till samfundsdramat, från vicomten i *Lili* till pastor Mander i *Gengangere*. Det skulle föra för långt att räkna upp alla de uppgifter i franska farser, norska problemdramer, tyska militärstycken och strindbergspjeser, som han med framgång löst. Hans sista stora seger, oförgätlig för åskådarna, var som den moderne börsmannen i Mirbeaus *Affär är affär*.

Eliasons konst var full af stark realism. Genom sitt manliga kynne, sin energiska iakttagelse kom han närmare Hillberg än någon annan samtida svensk skådespelare.

Oscar Eliason var vid sin död inte mer än 44 år. Sina första dramatiska lärospån gjorde han 1883 hos Lindberg, men allt sedan 1892 har han spelat på Ranfts teatrar.

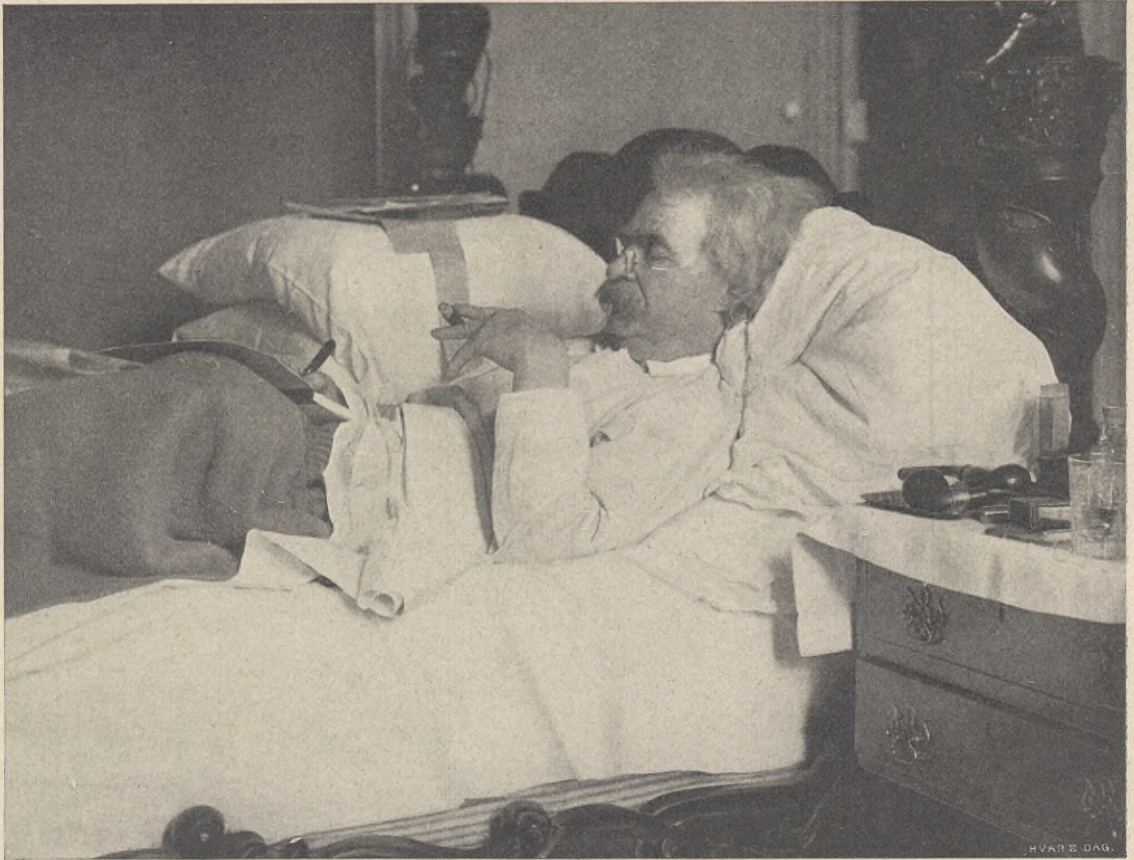

Foto. Hamnqvist, Stockholm.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

OSCAR ELIASON. †

A. M—r.

Efter fotografi.

Kilchö: Kem. A.-B. Bengt Silfversparre Stilm—Gbg.

Amerikas främste humorist kan glädja sig åt att ha gjort sitt namn — d. v. s. sitt nom de guerre — till ett af de populäraste i världen.

De bevis på sanningen af detta påstående som Mark Twain, alias i det borgerliga lifvet Samuel Clemens, får röna äro kanske inte alltid så uteslutande angenäma för honom själf. Intervjuarne lämna honom sällan i fred, hälst när han gör en tur till Europa. När han t. ex. i dagarna anlände till England, denna gång som han påstod uteslutande i egenskap af turist, möttes han redan före landstigningen af en hel skara reporters, som störtade sig öfver honom och intervjuede honom.

Det berättas att när han fann intervjuarnes efterhängsenhet allt för stor, slog han sig ned vid ångarens kraftigt arbetande donkeymaskin och bad herrarne ta plats. Inte ett ord kunde journalisterna höra. De demonstrerade sitt missnöje, men den berömda humoristen förklarade med orubbligt allvar, att en konversation är aldrig så behaglig som när man inte hör hvarandra.

Den snart 72-åriga Mark Twain — han är född den 30 november 1835 — är en man som skulle vara rätt märklig t. o. m. om han inte vore världens namnkunnigaste humorist. Mark Twain, som vid mycket unga år började sin bana som tryckeripojke och så i 3 års tid arbetade i boktryckeriyrket, har sedan dess varit litet af hvarje. Han kan skryta med att ha varit sjöman — i 7 år var han lots på en Mississippiangare —, han har varit handsekreterare, guldgräfvare och silfvergräfvare, redaktör, reporter och korrespondent på Sandwichöarna. Efter allt detta var han en tid föreläsare i Nevada och Kalifornien, och under sin därefter infallande författartid har han experimenterat äfven som

bokförläggare — sålunda en rätt omväxlande och äfventyrlig bana.

Trettiotvårig utgaf han första bandet af sina samlade humoristiska skisser — "The celebrated jumping frog of Calaveras and other sketches"; och i ett slag hade han förvärfvat en utomordentlig popularitet.

Af hans talrika litterära alster ha tillräckligt många blifvit öfversatta till svenska och i vårt land flitigt lästa för att göra honom till en äfven hos oss mycket omtyckt författare. Vi behöfva blott nämna "Tom Sawyer" och "Huckleberry Finns äfventyr".

Vår fotografi återger Mark Twain i hans älsklingsställning då han författar.

Han brukar gå till sängs före 9 på kvällen; sedan ligger han och läser och röker eller författar och röker, oftast till långt efter midnatt.

Men så stiger han håller inte upp förrän till lunchen följande dag vid 12-1-tiden. Och när han ätit sin lunch kryper han till kojs igen och lär vara svår att få därifrån förrän det gäller middagen.

Det är detta för vanliga begrepp något upp- och nedvända lefnads sätt som enligt hans eget påstående bibehåller honom så ungdomlig. "Önskar ni bli en Mark Twain, måste ni äta litet, hvila mycket samt skaffa er en smula sinne för humor någonstans i litteraturen på det området", har han själf ordinerat. Det säges ju också att han bryr sig bra mycket mer om ett godt skämt än om hela sin middag.

Om eftervärlden ville resa den mest karaktäristiska statyn öfver Mark Twain, borde den otvivelaktigt i sanningens intresse återge honom i ofvanstående position, med pennan i ena handen och cigarren — eller möjligtvis den kära cornbob-pipan — i den andra. Men det låter sig nu tyvärr inte göra.

BETYDELSEFULLT MINISTERSKIFTE I PREUSSEN.

1.
D:R LUDVIG HOLLE,
nyutnämnd preussisk
kultusminister. (Foton
tagen utnämningdagen.)

2.
FRIEDRICH VON
MOLTKE, nyutnämnd
preussisk inrikesminister.

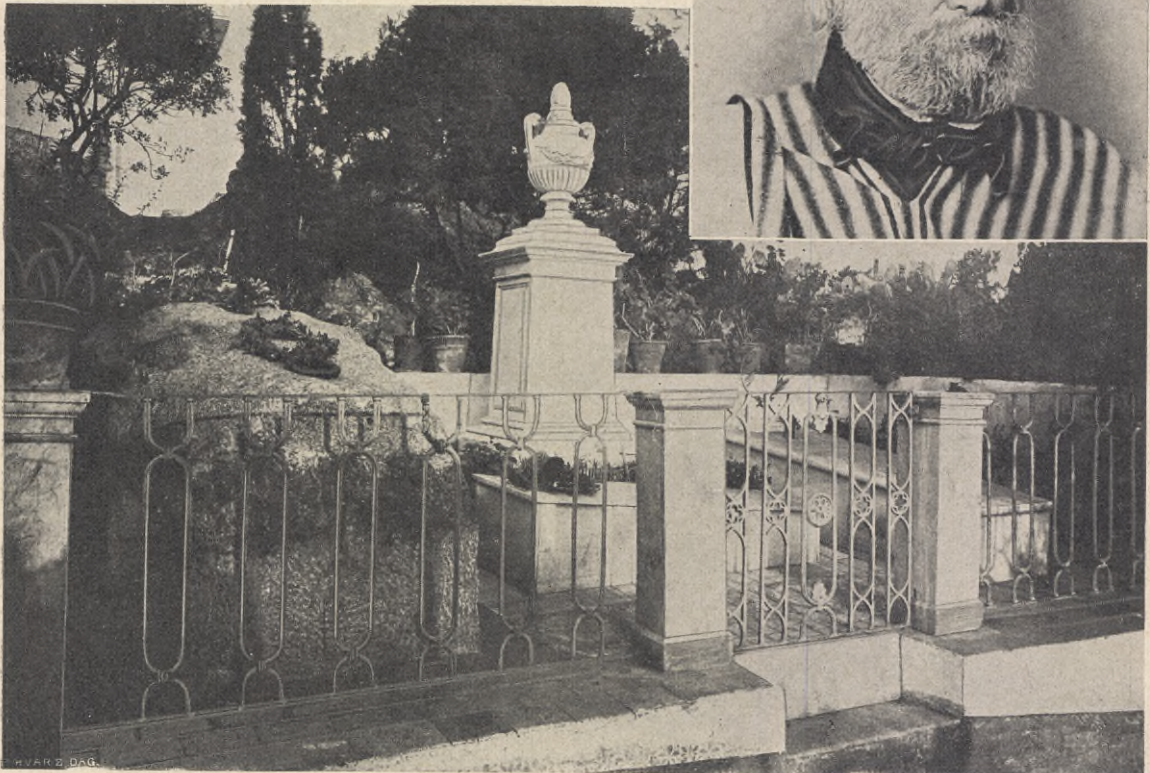
3.
GREFVE POSADOV-
SKY, den afgångne
konservative, duglige
tyske riksinrikesmini-
ster; har efterträds af

4.
D:R v. BETHMANN-
HOLLWEG, förut
preussisk inrikesmi-
nister.

3
kommer allt framgent, enligt hvad deputeradekamraren
4
nyligen beslutat, att firas som italiensk nationaldag.

2. 1.
100-årsdagen af Garibaldi's födelse firades den 4 juli öfver hela Italien med storartade fästligheter. Den dag då den oegennyttige och varmblodige Giuseppe Garibaldi föddes — krigaren och folkhjälten, som äger så stor andel i det italienska enhets- och frihetsverket —

Efter fotografier.

GARIBALDIS GRAF.

GIUSEPPE GARIBALDI,
den italienske fosterlandsbefriaren och nationalhjälten.

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

PERSISKA AMBASSADENS CHEF GENERAL ISAK KHAN.

En utomordentlig persisk ambassad anlände söndagen den 30 juni till Stockholm för att notificera det i januari innevarande år timade tronskiftet i Persien, då schahen Mohammed Ali vid Muzaffer ed-dins frånfälle öfvertog regeringen. Den orientaliska beskickningens medlemmar äro general *Isak Khan Mofak-hamed Dooleh*, ministerresidenten *Makmud Khan*, ambassadsekreteraren *Kahaman Khan* och löjtnanten

Abdol Hesseis Khan, hvarjämte medföljer en dragoman af tysk härkomst.

De höga resenärerna mottogs på tisdagen i audiens af konungen som därefter inbjöd desamma till diner.

Vårt land är det första som hedras med ambassadens uppvakning. Mottagandet här har varit det bästa, och perserna ha för intervjuare uttalat sin synnerliga belåtenhet med vårt land och folk. Hvarför vi ju kunna känna oss ganska smickrade, då berömmet kommer från ett folk, som numera själf är stadt i snabbt och kraftigt framåtskridande.

* * *

80 år fyllde den 22 juni f. d. konteramiralen *Otto Lagerberg*, som därvid fick mottaga lyckönskningar af bl. a. konungen och blef uppvakad af så högtstående personer som prinsen och prinsessan Bernadotte.

Otto Lagerberg är född på Ramsta, Nysocken, i Värmlands län. Blef 1844 inskrifven vid Karlskrona militärläroverk, antogs 46 till extra kadett och aflade 47 sjöofficers-examen.

Foto Lefrén, Sthlm.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

KONTERAMIRAL OTTO LAGERBERG fyllde den 22 juni 80 år.

Tjänstgjorde därpå i flere år som styrman på olika briggar. 56 utnämndes han till premierlöjtn. och var nu i några år befälhafvare å handelsfartyg. Efter fortsatt avancemang befordrades han 82 till kommandör och militärchef vid Karlskrona station.

Sedan han åren 83—85 med stor skicklighet ledt "Vanadis" världsomsegling, blef han kommandant i Karlskrona och sedermera varfschef. Afsked från militärtjänsten tog den allmänt afhållne L. år 1890, sedan han två år därförinnan mottagit utnämningen till konteramiral.

Den nitiske och duglige amiralen har varit ledamot af flera marin- och andra kommittéer, i 5 år stadsfullmäktig i Karlskrona etc.

* * *

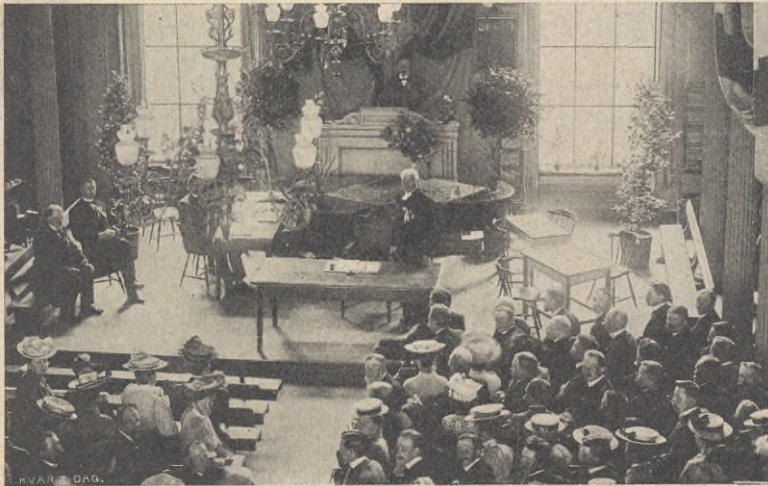

Foto. Holm, Jönköping.

Kliché: Bengt Sjöversparre.

VÄXJÖ STIFTS FOLSKOLLÄRAREMÖTE I JÖNKÖPING.

ett folkskolläraremöte för Växjö stift pågick d. 26—28 juni i Jönköping, under ordförandeskap af folkskoleinspektör *Johansson*.

Vår foto. är tagen vid mötesöppnandet i läroverkets högtids-sal. I talerstolen synes f. statsrådet *Fridtjuf Berg*.

1. För fotograf.

GULDBRÖLLOPSFÄST I CHICAGO FÖR SVERIGES KONUNGAPAR.

Kitché: Bengt Sjöströmsparre.

Ett antal svenskar i Chicago firade konung Oscars och drottning Sofias guldbröllopsdag medels en väl arrangerad bankett, som ägde rum på aftonen å Grand Pacific hotell. Såsom ceremonimästare fungerade hr F. A. Lindstrand, tidningen Svenska Amerikanarens utgivare (synlig som n:o 1 å foton). Talare voro: pastor teol. d:r L. G. Abrahamson (2), fil. d:r M. Wahlström (3), red. fil. d:r Jacob Bonggren (4), advokat G. Bernhard Anderson (5), red. Ernst W. Olson (6), dir. John R. Ortengren (7), konsulatsekret. A. R. Grosstephan (8), banktjänstem. Gustaf Hallbom (9) och Henry S. Henschen (10), red. Frithiof Malmquist (11), presidenten för Svenska Nationalförbundet advokat George E. Q. Johnson (12), samt fru Othelia Myhrman (13).

Till konungen och drottningen af-

läts ett telegram. En utförligare stilsrad hyllningsadress afsändes pr post.

Fröken *Eva Sack*, som i ett par års tid verkat som direktris vid Handarbetets vänner i Stockholm, kommer nu att afgå från denna post för att starta en arbetsskola i Strängnäs och har i dagarna utnämmts till slöjdinspektris i Sörmlands län.

Fröken S. utexaminerades 95 från Högre konstindustriella skolan i Stockholm och var 96—1900 ena föreståndaren för en hemslöjdskola i Malmö. Därefter förestod och ordnade hon, intill öfvertagandet af ofvannämnda direktrisskap, antikafdelningen hos firman K. M. Lundberg och sedan Nordiska kompaniet samt gjorde för nämnda afdelning resor i utlandet.

Efter porträtt.

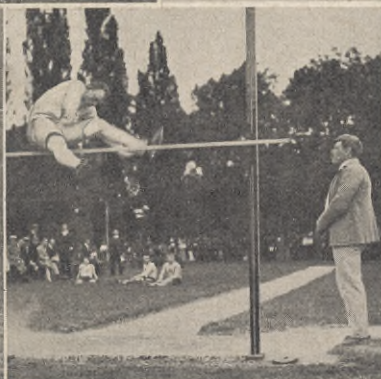
EVA SACK afgår nu från sin befattning som direktris vid Handarbetets vänner i Stockholm.

BEMÄRKTA MIDSOMMARSTALARE: T. h. Statsrådet *Alfred Petersson* talar vid hembygdsfästen i Kalmar. — T. v. Artisten *Gustaf Ankarcrona* deklamerar *Karlfeldts "Drömmen och lifvet"* vid värmländska ungdomsmötet i Ransäter.

SVENSKA SPORTSEGRAR I WIEN.

Zweckfotografien.

Kliché i Kem. A.-B. Bengt Silfverparre Stålm-Og.

Vid de stora internationella jubileumsidrottsstämningarna i Wien den 23 juni, anordnade af Wiener Athletik Sportclub, vunno de deltagande svenska idrottsmännen glänsande segrar. Vi visa några bilder från täflingen:
 1. KRISTIAN HELLSTRÖM (x) förste pristagare och GEORG PETTERSON (xx) andre pristagare i 1,500 meters-loppet. —
 2. KRISTIAN HELLSTRÖM vinner det österrikiska mästerskapet på 1,500 meter. — 3. HUGO WISLANDER sätter nytt österrikiskt rekord i spjutkastning 49,80 m. — 4. WISLANDER segrar i höjdhopp. — 5. NILS HARTZELL andra pris i höjdhopp på 170 cm.

JÄRNVÄGSKATASTROFEN I HALMSTAD.

EN RAMPONERAD 1:A KLASS BOGGIEVAGN.

OLYCKSPLETSEN.

Efter fotografier

En svår järnvägskatastrof inträffade den 28 juni vid 3 tiden å Halmstads östra station, i det att snälltåget från Helsingborg sammanstötte med ett godståg. Vid olyckshändelsen, hvars närmaste orsaker voro de trånga förhållandena å stationen och grof vårdslöshet från några stationskarlars sida, sårades fyra personer och ramponerades mer eller mindre en mängd vagnar. Skadan å materien anslås till mellan 50- och 100,000 kr.

OTTO HESSELBOM. DALSLANDS MÅLARE.

Det lilla landskapet mellan Värmland och Bohuslän, hvars fattigdom och ringhet blifvit ett ordspråk, har icke skänkt landet många namn inom litteraturen och konsten. Jämför man det med grannen i norr, blir kontrasten betydlig, ty Värmland är bland svenska landskap det, som kanske mest framträder åtminstone inom litteraturen, och den värmländska naturen har målats både med pänna och pensel af de ypperste inom vår litteratur och konst.

Det dalsländska landskapet har mig veterligen aldrig inspirerat någon skald eller målare före Hesselbom. Icke ens Carl von Linné ägnar det något närmare studium, då han på hemvägen från sin Västgötaresa färdas genom Dalsland.

Dess egna söner ha ej upptäckt egendomligheterna i sitt hemlandskap, och landet ligger för mycket afsides för att andra skulle hitta vägen dit från rikare och "vackrare" näjder. Ett vackert landskap är f. ö. ett högst relativt begrepp. Ty ett landskap kan vara kargt och ödsligt men aldrig fult. Ett stycke skånsk slätt är lika vackert som Kebnekajse eller Åreskutan; hvilket man föredrager beror på tycke och smak.

Otto Hesselbom är den förste medvetne tolkaren af det dalsländska landskapets skönhet. Genom honom presenterar sig för första gången Dalsland inom den svenska bildkonsten. På en af hans tidigare taflor ser man en typisk bild från landskapets södra delar: på en vacker granitkulle ligger ett ensamt hus, omgifvet af några magra löfträd och gråa uthus. Det är konstnärens barndomshem, och han håller den taflan kär framför andra. Den ger oss också ett lefvande intryck af det syd-dalsländska landskapet i en kraftig, kanske något stiliserad typ. I denna

Foto. Ellqvist.

Kliché: Bengt Silfverparre.

OTTO HESSELBOM, Dalslands målare.

och andra tidigare taflor framträder också Hesselboms egenartade teknik, som något påminner om maneret uti Kreugers Ölandstaflor. Hans sätt att måla moln och träd är särskildt karaktäristiskt. Ännu mera medvetet framträder detta i Hesselboms sista landskap med motiv från norra Dalsland. Här är naturen en helt annan. Då södra delarne af landskapet är en jordbruksbygd med här och hvar uppstigande bärgsformationer i ofta ganska fantastiska former, liknar norra Dal mera mellersta Sveriges bärgslagsnatur. Här ligga långa blåa sjöar mellan skogklädda bärgsår, och längst i öster speglar sig landskapet i en fond af ett stort vatten: det är Vänern, som ger

en illusion af hafvet. — Det är denna natur, som Hesselbom målat i ett af sina senaste och mest betydande verk, "Hembygden", i. n. utställd i Berlin. Här kommer också hans förkärlek för stilisering mera till synes, liksom ock i en annan af hans sista taflor, som — om jag minns rätt — hamnat i Venedig: "Utsikt öfver sjön", där konstnären söker fånga det mellan-svenska skogslandskapet i en karaktäristisk typ. Äljest lämpar sig mindre det mångskiftande svenska landskapet att framställas som typ i samma mening som t. ex. det holländska. Jag tänker särskildt härvidlag

på hvad Hobbema och Ruijsdael åstadkommit i denna genre. Stiliseringen går dock hos Hesselbom aldrig öfver det nationellas gränser. Hans landskap äro framför allt svenska, och öfver hans konst hvilar en stark fosterländsk stämning blandad med den vemodsfyllda melankoli, som kanske är den djupaste af alla svenskhetens rötter och som är själen äfven i vår poesi, både i vår modär-

Efter fotograf.

OTTO HESSELBOM I SIN ATELIER.

Kliché: Bengt Silfverparre.

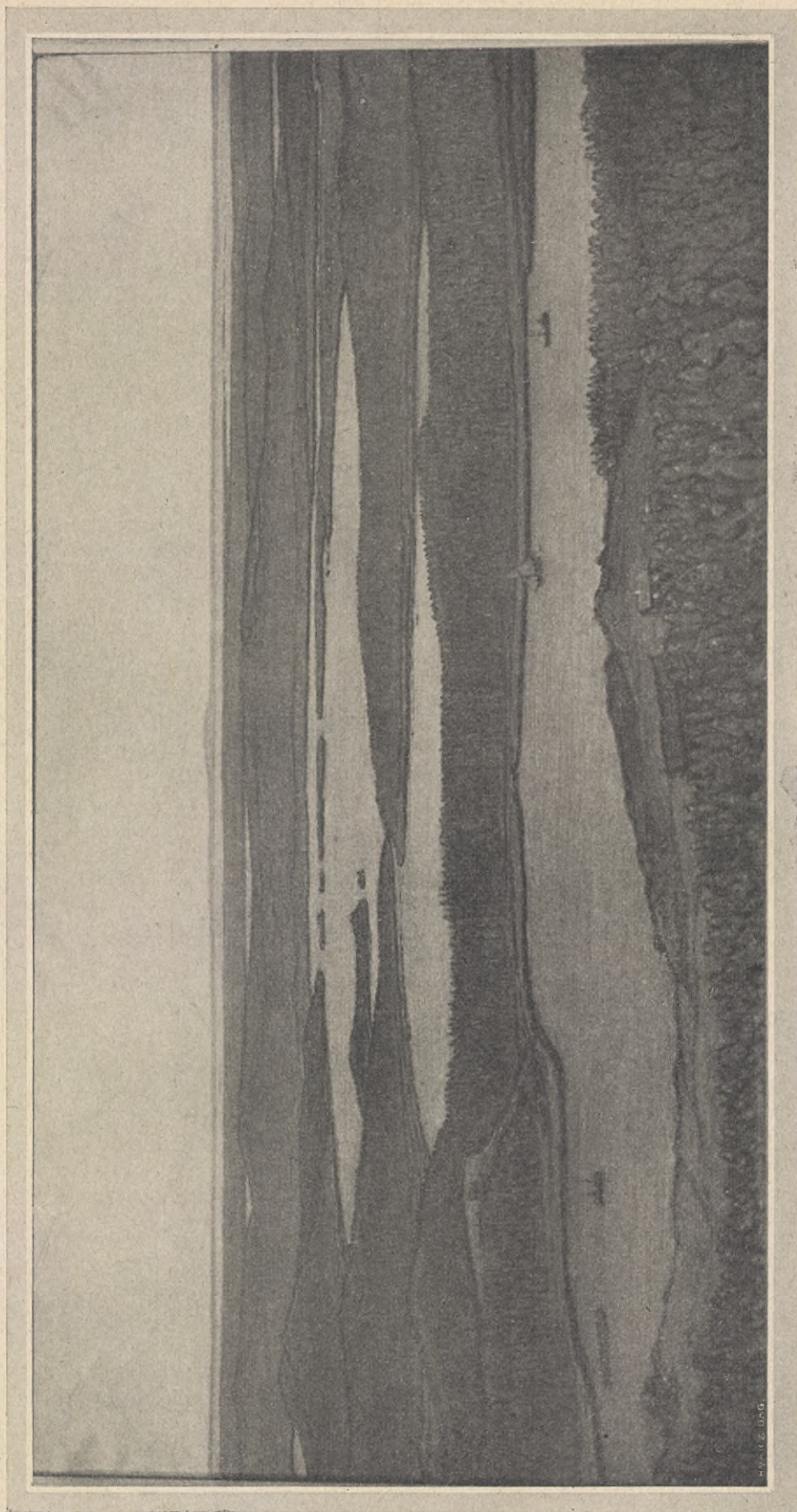

Foto. Åberg, Seffte.

TAFEL AF OTTO HESSELBOM: Utsikt från "Butereaxel", en höjd vid sjön Åklängen i Dalslands kanal ofvanför Hofverud, där akvedukten går öfver vattenfallet. Vänern med Kinnekulle synes vid horisonten. Originalmålningen exponeras f. n. på internationella konstutställningen i Venedig.

Tafeln har ej förr varit utställd. emottaga ett verk af Europas störste nu levande bildhuggare, Auguste Rodin. Att man här i landet låter en svensk konstnärns arbeten vandra till utländska museer, är ju ett uttryck för en af våra svåraste skötesynder, som heter: "en vis afund mot landsmän och kortsynt benägenhet för främlingar". Hesselbom utställer f. n. å flera platser i utlandet. Vid mitt sista besök hos honom i våras stod han i begrepp att afsända en del taflor till Paris och hade då också mottagit inbjudning från Seccessionen i München till en utställ-

Enskild. Rev. A. B. Bengt. Stiftelsevarer Skölm.—Ösp.

enottaga ett verk af Europas störste nu levande bildhuggare, Auguste Rodin. Att man här i landet låter en svensk konstnärns arbeten vandra till utländska museer, är ju ett uttryck för en af våra svåraste skötesynder, som heter: "en vis afund mot landsmän och kortsynt benägenhet för främlingar". Hesselbom utställer f. n. å flera platser i utlandet. Vid mitt sista besök hos honom i våras stod han i begrepp att afsända en del taflor till Paris och hade då också mottagit inbjudning från Seccessionen i München till en utställ-

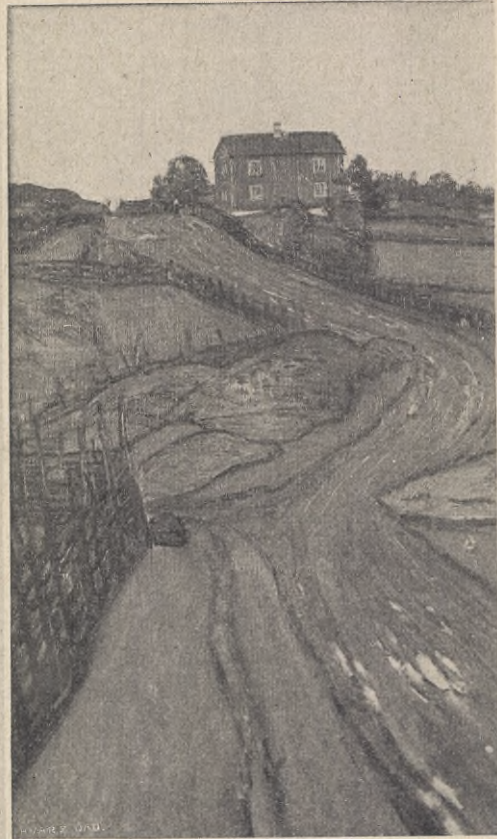

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

»VINTERAFTON» af Otto Hesselbom (äges af löjtnant v. Axelson, Mässvik).

ning därstädes. Han deltagar också i den nu pågående konstutställningen i Venedig, hvarifrån han äfven mottagit fribiljett å Italiens järnvägar. Öfverallt, där han utställt — och nu senast i Berlin — har hans konst blifvit högt uppskattad och fått ampla loford. Jag såg i en utländsk tidskrift, att hans taflor en gång t. o. m. betecknades som utställningens "clou".

Hvad gör man nu i Sverige för denne konstnär, som redan blifvit så uppmärksam i utlandet? Så godt som ingenting alls. Här skulle väl ett resestipendium eller någon annan form af erkännande vara på sin plats. Men det är ju sed i Sverige att invänta utlandets omdöme först, innan man törs erkänna den egna förmågan. Ett sådant omdöme har nu kommit. Hvarför dröjer man då?

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

»FÖRÄLDRAHEMMET» — vid Stabol, Ämmenskog — tafla af Otto Hesselbom. Exponerad i Venedig.

Det hände i våras, att två svenskar möttes i Paris. Den ene var lektor Johan Bergman, äfven han dalsländing; den andre var visst Henning Berger. Den förre omtalade, att han var ute på studieresa, som bekostades af ett vetenskapligt sällskap i — Österrike.

Så låter vårt land ofta sina söner gå ut till främmande länder att vinna berömmelse, då de icke komma till sin rätt här hemma. Hvem vill våga ett helt lif utan lön för sina sträfvanen? Otto Hesselbom har kanske djupare än de flesta känt innebörden af de ord, han satt vid ingången till sin nya stuga i Seffle: "Ars longa, vita brevis". Nu står emellertid hans stuga, trots allt, i Sverige och väl må man hoppas att vi här hemma få behålla både honom och hans diskreta konst.

S. R.

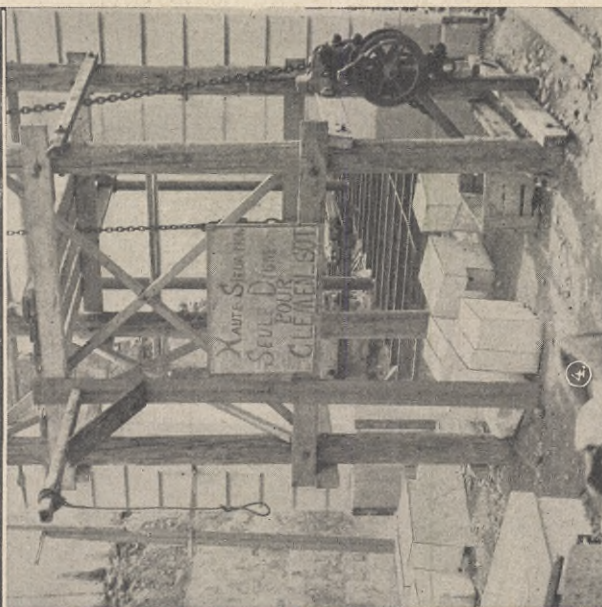
Efter fotograf.

DET NYA MOZART-MONUMENTET I DRESDEN.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

Ett synnerligen vackert Mozart-monument, som blifvit uppfördt af staden Dresden, ättäcktes nyligen i närvaro af det sachsiska hofvet. Bildhuggare är Herman Hosæus.

VINKRIGET I FRANKRIKE: NARBONNE I BELÄGRINGSTILLÅND.

Marcellin Albert har, utan att arresteras, varit i Paris och parlamentariserat med konseljpresidenten Clemenceau samt af denne mottagit starka förebråelser för sitt obetänksamma handlingssätt. Nu gör Albert hvad han kan för att återställa fred i landet, men det torde icke gå lika fort att lugna den storm, han själf varit med om att uppröra, som att få den till stånd. Enligt senaste underrättelser har populariteten alldeles svikit honom efter Paris-besöket, och vinbönderna ha själfva yrkat på att han skulle överlämna sig till myndigheterna i Montpellier, hvilket han nu gjort.

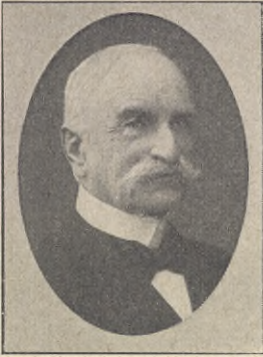
Vi återgifva här en del aktuella bilder:

1. OFFICERARE VID 139:DE REGEMENTET LUNCHA I ETT GATUHÖRN. Å af-fischen står att läsa en en protest från stadens journalister mot att den hemliga polisen gifvit sig ut för tidningskorrespondenter.
2. SOLDATERNA FÖRA BORT BARRIKADERNA FRAMFÖR STADSHUSET.
3. ETT AF DE MÅNGA STENRÖSEN som upplagits på ställen där bönder blifvit skjutna.
4. ETT MÄRKLICHT ANSLAG: Å brädlappen står: "En hög ställning värdig Clemenceau" (observera dubbelmeningen med "sot" = dum).
5. MARCELLIN ALBERT I PARIS på återväg till Narbonne efter samtal med Clemenceau.
6. MARCELLIN ALBERTS ÅTERKOMST TILL NARBONNE med budskapet från Clemenceau. Foton tagen i Narbonnes järnvägsrestaurant, och är Albert omgifven af Argliers kommité.
7. OFFREN FRÅN GATUSTRIDERNA I NARBONNE BEGRAFVAS.

Kilow; Arm. A.-D. Högst. Sjöfregattens stämning—089

Efter fotografier.

C. T. G. RUDENSCHÖLD.

80 år fyllde den 3 juli brukspatronen greve Carl Gustaf Rudenschöld å Vestmanfors, Vestmanland. Slatens ledamot i Hästpremieringsnämnden 82—07.

A. V. QUENNERSTEDT.

70 år fyllde den 3 juli f. d. professorn vid Lunds universitet August Vilhelm Quennerstedt. Porträtt och biografi återlinnes i ärg. IV: 22.

P. A. F. HOLMQUIST.

60 år fyllde den 12 juli generalintendenten Peter Abraham Fredrik Holmquist i Stockholm. Officers-ex. 67, sedan 05 generalintendent och chef för arméförvaltningens intendantsdepartement och för intendenturkåren. Under 7 år led. af Stockholms stadsfullmäktige.

E. O. GYLLENSVAN.

50 år fyllde den 28 juni höfråtrådet Erik Gyllensvan i Stockholm. Stud.-ex. 76, o. o. not. i Svea Höfrätt 82, v. häradshöding 84, liskal i Svea Höfrätt 90, assessor 91, höfråtrådsråds 01.

J. G. W. BELFRAGE.

80 år fyllde den 3 juli kammarherre Johan Gustaf Wilhelm Belfrage i Stockholm. Deltog under riksdagarna 53—54, 56—58, 62—63, 65—66. Anlitad i en mängd kommunala o. offentliga uppdrag. Varit led. af stadsfullmäktige och kyrkofullmäktige m. m. i Stockholm.

A. L. V. NYSTRÖM.

70 år fyllde den 29 juni kontraktsprosten, kyrkoherde Ludvig Nyström. Stud.-ex. 56, fil. dr. 60, prästvigd 68, kyrkoherde i Rasbo 69, kontraktsprost i Vaksala kontrakt 81, preses vid prästmötet 91, teol. dr. 93. Ordf. i Rasbo kommunalstämma. Led. af åtskilliga sällskap.

J. Å. SJÖLIN.

F. d. riksdagsman Jöns Åke Sjölin fyllde den 22 juni 65 år. Led. af Riksd. F. K. 02—05, landstingsman, nämndeman, ordf. i kommunaln. och stämman, lasaretsdir., led. af Trelleborgs stads sparbank och skånska Handelsbanken, led. i styr. för Trelleborgs Angfartygs A.-B. m. m.

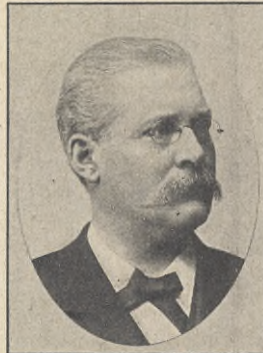
O. F. TRAPP.

V. Konsul Oscar Trapp i Helsingborg fyllde den 5 juli 60 år. Ordf. i drätselkammaren, led. af stadsfullmäktige, af landstinget, af Riksd. A. K., Fabr. o. Handverksför.-s stiftare och förste ordförande, ordf. i Tekn. yrkesskolans styr., verkst. dir. i Helsingborg—Landskrona, Estöfs o. Skåne-Smålands järnvägar.

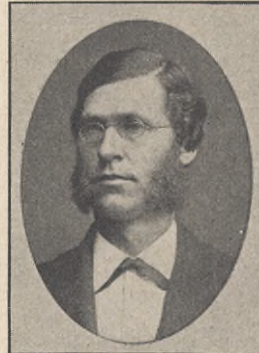
H. S. THAM.

Innehafvaren af fidekommisset Ståholm i Vestmanland, f. d. ryttmästaren i armén och löjtnanten vid Lifreg.-tets husarkår, Henrik Tham fyllde den 11 juli 80 år. Kommunalordförande, landstingsman. Led. af Riksdagens F. K. 78—79. Verkst. dir. för Köpings lasarett.

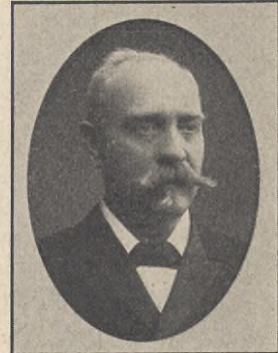
C. LUNDEBERG.

F. statsministern, led. af Riksd. F. K., bruksägaren Christian Lundeborg fyller den 14 juli 65 år. Hellsidesporträtt jämte biografi återlinnes i ärg. III: 43.

J. HULTING.

65 år fyllde den 22 juni adjunkten vid Norrköpings h. allm. läroverk fil. dr. Johan Hulting. Sedan 72 jemnväl lärare i geologi vid Tekn. Elementarskolan i Norrköping, sedan 86 föreståndare för Norrköpings arbetarinstitut.

G. A. V. FREIDENFELT.

Bankdirektör Gustaf Adolf Victor Freidenfelt i Karlskrona fyllde den 2 juli 55 år. Direktör i Smålands Ensk. Bank i Karlskrona sedan 93. Ombud för städernas Allm. Brandstodsbolag sedan 99.

PORTRÄTTGALLERI

G. M. O. R. BJÖRNSTJERNA.

60 år fyllde d. 6 juli öfverste Gustaf Björnstjerna, Stud.-ex. 63, u.-löjtn. vid Lifgardet till häst 65, major 89, öfverstelöjtn. vid Smålands husarer 91, öfverstelöjtn. o. chef för Norrl. drag. 93, öfverste i armén 95, öfverste o. chef för Skånska Drag.-reg.tet s. å. Led. af stadsfullm. i Ystad. Led. af Krigsvetenskapsakademien m m.

G. N. T. af CALLERHOLM.

Häradshöfding Theodor af Callersholm i Hedemora fyllde den 11 juli 55 år. Stud.-ex. 71, häradshöfding i Hedemora domsaga 90. Led. af Riksd. A. K. 1900, led. af Kopparbergs läns landsting 01, ordf. i landstinget 05 och 06, ordf. i stadsfullmäktige sedan 10 år.

C. H. VON MENTZER.

Led. af Riksd. F. K., kronofogden Carl Harder von Mentzer, Refleled, fyllde den 22 juni 50 år. Stud.-ex. 75, ex. till rättegångsverken 79, kronofogde sedan 91. Led. af Riksd. F. K. sedan 01.

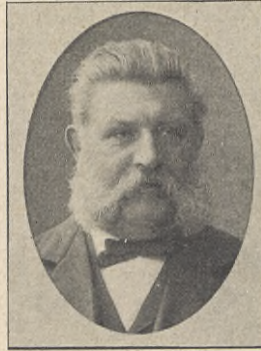
O. W. von ESSEN.

Bataljonsläkaren med. lic. Otto von Essen i Helsingborg fyllde den 2 juli 50 år. Stud.-ex. 78, amanuens 90, med. lic. 91, prakt. läkare i Helsingborg s. å. Bataljonsläkare vid Norra skånska inf. reg. tet 96, vid skånska Husarreg.-tet 04.

C. E. CEDERLUND. †

F. d. fanjunkaren Carl Erik Cederlund i Mariefred afled den 17 juni 69 år gammal. Led. af stadsfullmäktige, drätselkammaren, t. f. stadsfiskal, brandchef, dir. i sparbanken m m.

A. W. LINDGREN. †

Sadelmakaren Axel Wilhelm Lindgren i Borås, afled därstädes den 19 juni 63 år gammal. Led. af stadsfullmäktige 76—06, af fattigvårdsstyrelsen sedan 78, af kyrkoförbundet, mångårig ordförande i sällskapet Jultomtarna.

O. A. FISCHERSTRÖM. †

Bankdirektören i Venersborgs Ensk. Bank i Trollhättan, Oskar August Fischerström afled i Trollhättan den 13 juni 55 år gammal. Ordf. i Trollhättans kommunalnämnd och stämma, landstingsman 03—06 i Älfsborgs läns landsting.

K. H. H. von DÖBELN. †

Den 20 juni afled i Stockholm fältintendenten Karl Harald Henrik von Döbeln. Född 58, stud.-ex. 77, officersex. 78, underlöjtnant vid Venedes Artillerireg.-te s. å., intend. vid intendenturkåren 93, kapten i armén 97, fältintendent af 2dra graden 05. Suppl. i dir. för arméns pensionskassa.

I SKYMNINGEN.

FÖR HVAR 8 DAG AF A.

De hade slagit sig ned i hörnrummet och där sutto de nu samtalande i skymningen — pratande så öppet och ogeneradt som man kan göra, endast då sällskapet består af vänner, af idel gamla bekanta. Och de voro ju alla nära släktingar och barndomsvänner — alla utom Torkel, som senare kommit in i kretsen.

Skymningen låg öfver rummet med ett svagt skimmer af guld från västerfönstret — vårens skymning, som verkar ömsom tystande, bindande, ömsom eggande till förtrohet, allt efter stämning och tillfällighet.

Santalet steg och föll — afstannade stundom — tog åter fart. Såsom nu, då någon kom att vidröra en uppslagen förlofning inom bekantkretsen.

— Det heter, förstås, att de i all vänlighet kommit öfverens om att bryta förlofningen, sade Tekla, som satt bekvämt tillbakalutad i soffan med fötterna — de voro verkligen mycket små och smala — hvilande på en pall. — Men jag vet från säkert håll, genom — ja, det gör detsamma hvem — att det bara var Nils, som ville brytningen. Han har sagt till — till en bekant, att han alldeles misstagit sig på sin känsla, nu insåg han, att det var bara barndomsvän-

skap han hyst för Ann-Sofie. Och på en dylik känsla vågade han ej bygga ett äktenskap. Ja, så sade han. — Ann-Sofie däremot är alldeles förtviflad.

Arvid knackade häftigt askan ur sin lilla pipa, — att han var ond märktes tydligt.

— Karlen måtte väl vara så gammal, att han kunde veta hvad han vill. Först gå ästad och förlofva sig med en snäll och rar flicka — gå hemligt förlofvad i tre och eclair i två år — och sen bryta förlofningen, emedan han misstagit sig på sin känsla — fy katten, så simpelt!

— Nog kan man misstaga sig, inföll Magnus försiktigt.

— Visst kan man misstaga sig — det har väl lite hvar gjort någon gång i sitt lif på ett eller annat sätt. Men när man känt en flicka från det både han och hon voro barn, lika länge som Magda och jag — här fick fru Magda en allvarlig nick — så bör man vid tjugosju års ålder vara såpass på det klara med sina känslor för henne, att man ej misstager sig på dem. Arvids röst lät riktigt upprörd — han var sådan, att han gjorde sina vänners sak till sin egen. — Kanske du rent af gillar hans handlingssätt? Det hade jag då ej väntat af dig!

— Långt därifrån, genmälte Magnus stillsamt, långt därifrån. Tvärt om är jag af den åsikten, att man under alla omständigheter bör hålla ett gifvet ord.

— Men Magnus! Tekla rätade häftigt upp sig ur sin bekväma ställning. Du kan väl ej mena, att man bör kvarstå i ett förhållande, då detta blifvit osant, det vill säga, då man märker, att den grund, hvarpå det bör hvilas, ej finnes?

— Jo, det menar jag — Magnus hann ej säga mera, förrän han åter blef afbruten af Tekla.

— Jag fattar inte, att du kan tala så — hon blef helt ifrig. — Är det ej långt bättre att bryta en förlofning, ja, ett äktenskap, än att lefva i ett äktenskap utan kärlek — lefva i ett förhållande, baserat på en lögn? Ett förhållande, som absolut måste verka neddragande, demoraliserande på en fint kännande!

— Ja, jag vet, hvad du vill säga, jag känner till alla de där fraserna och ännu flera därtill. Man behöfver bara en smula följa med en del modern litteratur för att lära sig dem utantill. Personliga lyckokraf, sublim hänsynslöshet, andlig finhet, känslornas skärhet — eller också deras hvitglödande hetta — absoluta rättigheter, plikter mot sig själf — men naturligtvis inga mot andra — jo, jag känner till alltsammans. Och likväl är jag så gammalmodig, att jag tror, att vi ha plikter äfven mot andra, — och jag förstår annat med "aktning för sig själf", än dessa moderna andar göra. Begreppet heder tycks nu betraktas som relativt — enligt min åsikt är det absolut. En man — ett ord — så hette det förr i tiden. Och därför säger jag: man bör absolut stå fast vid ett gifvet ord. Jag medgifver, att om, i ett fall som detta, båda parterna ansett en brytning lyckligast, då — men endast då — vore den berättigad. Nu däremot, då Ann-Sofies kärlek ej tycks ha upphört, borde enligt min åsikt Nils, hällre än att bereda henne hjärtesorg och krossa hennes tro på honom — han borde, säger jag, hållit sitt löfte kosta hvad det velat!

— Och om det nu hänt så, att han, sedan de blifvit gifta, blifvit förälskad i någon annan — att den verkliga, stora kärleken kommit?

— Den verkliga kärleken — den enda stora kärleken — det är den som *icke söker sitt*. Det är den stora, vidhjärtade kärlek, som hällre kräfver egna önskingar än låter vägen till deras uppfyllande gå öfver andras lycka.

— Tack, Magnus!

Torkel, hvilken hittills som en stum åhörare suttit vid fönstret, höjde nu sin röst.

— Det var ett ord i sinom tid, det du nu sade: kärleken söker icke sitt. Det ordet är guldvägen, hvarpå all kärlek och så kallad kärlek kan vägas. Men då blir nog den mesta befunnen för lätt. Ty tidens största brist är just denna: bristen på en dylik kärlek. Skulle man beskrifva den modärna s. k. kärleken, kunde dess karaktäristik uttryckas i tre ord: Den söker sitt. Sin lycka, sitt nöje, sin tillfredsställelse. Det är visst Björnson som på ett ställe säger, att den som älskar ej kan sky offer. Det gäller icke nu. Offra — fy, ett så gammalmodigt ord! Hvem vill offra något nu för tiden? Nu har man ju icke ens *rättighet* att offra minsta grand af sin egen lycka. Nu blomstrar jagets kult!

— Jag har emellertid mycket ondt af stackars Ann-Sofie, tv hon tar nog mycket illa vid sig, hon är så känslig, stackars liten, sade fru Magda medlidsamt.

— Men inte behöfde hon väl för hela världen visa huru olycklig hon känner sig! Det kan ej annat än beröra mig pinsamt att se, hur hon tycks totalt sakna all kvinnlig stolthet. Blefve jag sviken i min kärlek, — förutsatt nämligen att jag kunde komma att älska någon — (hvad en hastig rodnad klär — bara den nu sågs i skymningen) — så skulle jag hällre sörja mig till döds än låta någon lefvande varelse veta därom, sade Tekla, som hade för vana att efter hvarje mera

långvarig flirtations final någon tid gå omkring med ett uttryck af blid resignation.

— Men Ciss, sitter du och sofver, efter du aldrig säger ett ord? Du brukar eljes ej vara besvärad af munlåsa! Arvid vände sig mot gungstolen och den lilla varelse, som tycktes försvinna i dess djup. Han satte gungstolen i vagning. Hvad tänker du om saken?

— Hvad jag tänker! Ciss sträckte upp armarna, gäspade lätt och småskrattade. Jo, vet ni, jag håller just på att läsa en bok af Marie Corelli: Två världar. — Ni vet. Och där står det, att hvar och en människa egentligen blott är en halva och att hennes andra halva finnes någonstades — på vår jord eller någon annan planet. Där påstås också med bestämdhet, att man absolut säkert en gång förr eller senare kommer att förenas med denna halva — antingen här på jorden eller på Venus eller Jupiter eller någon annan stjärna. Det låter ju ganska antagligt, eller hur? Men med denna angenäma utsikt för ögonen kan man ju anse förlofningar och brutna förlofningar som småsaker och tänka: bättre lycka nästa gång, då finner jag kanske mitt rätta halvklot!

Det följde allmänt skratt på Ciss' ord — till och med Tekla måste draga på mun en smula.

— Men nej, vet ni hvad, skulle det ej smaka härligt med en apelsin? sade Ciss, jag skall kila ut efter några. Hon fladdrade ut som en fjärl, en af de där vackra, brokiga, hvilka se ut, som om de blifvit till på lek.

Arvid skrattade.

— Hon är sig lik, Ciss. Alltid 'lefve lifvet'! Finer alltid rätta ordet för att häfva en tryckt stämning. Kan man kalla någon ett solsen, så skall det väl vara Ciss.

Magda strök tveksamt hans hand, tacksam för hans vänliga ord om system. Hon kände, att det från annat håll kom en kall fläkt af ogillande. Jag tror verkligen ej, ursäkt mig snälla Magda, att hon är mäktig någon djupare känsla, därtill är hennes själ alltför grund, fruktar jag.

— Hon är ju ännu så ung, medlade Magnus.

— Ja, tjugutre år, upplyste Tekla välvilligt.

— Näja, det är ju ingen ålder. Och förästen är hon så snäll och rar och godhjärtad, att man måste hålla af henne, och då kan man nog öfverse med, att hon ibland är lite tanklös, eller hur?

Torkel teg.

Ciss kom tillbaka med en skål apelsiner, hvilka hon kringbjöd med ett glad skämt för hvar och en. Och hon var glad och uppsluppen, sjöng: "I denna enkla låga hydda" och dansade en pas d'Espagne med Arvid — — —

På aftonen, då hon stod vid fönstret i sitt rum och såg ut öfver trädgården där mörkret bredt sig öfver de blommande almarna och endast föga skingrades af ett blekt skimmer från nyets smala skära — då låg ett uttryck öfver hennes ansikte, hvilket Tekla aldrig sett däri — och knappt någon annan håller. Ögonen sågo långt, långt bort, bort genom nattens mörker, bort till en stor stad, där det fanns en, som en gång... som ej mera...

När hon vändt sig från fönstret och tändt lampan föllo hennes ögon på boken, hvilken hon i dag åberopat. Hon såg stilla på den ett par minuter, ögonen voro mörka.

— Teorier, sade hon, i det hon slog till den med handen.

Så kastade hon upp den på en hylla och satte sig ned att läsa Buckle's Civilisationens historia...

VIII ÅRG. 40: E HÄFTET INNEHÅLLER:

Dan Broström — Antonio Beltramelli. — Oscar Eliason. + Mark Twain. — Betydelsefullt ministerskifte i Preussen. — 100-årsdagen af Garibaldis födelse. — Illustrerad allehanda. — Svenska sportsegrar i Wien. — Järnvägskatastrofen i Halmså. — Otto Hesselboom — Vinkriget i Frankrike: Narbonne i belägringstillstånd. — Veckans porträttgalleri. — "I Skymningen" af A.